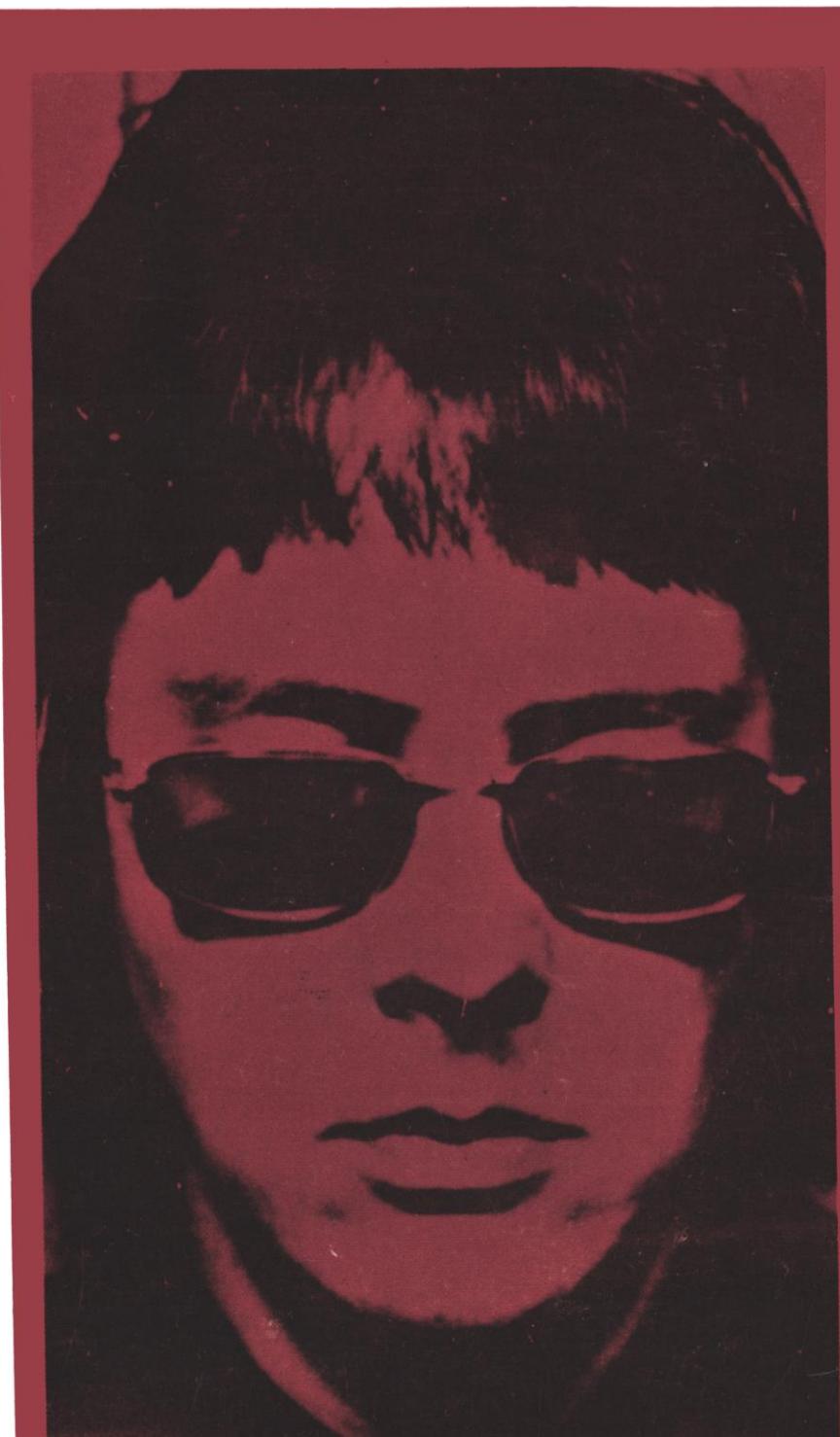

پنجه‌هاندکه

د شنام به تماشاگران

ترجمه‌ی
امرالله صابری

پژوهاندگه

دشناهم به تماشا گران

ترجمه‌ی

اموالله صابری

این یک متن پیشنهادی برای ترجمه‌ی " دشنام به تماشاگران " اثر " پترهاندک " است که براساس متن آلمانی آن - زبان نویسنده - تهیه شده .

این جزوی یک ماده‌ی درسی است و خاص دانشجویان نمایش‌شناسی در تعدادی محدود (به قیمت دانشجوئی) و در توزیعی داخلی انتشار می‌یابد .

گروه آموزش هنرهای نمایشی دانشکده هنرهای زیبا (دانشگاه تهران)
زمستان ۲۵۳۶

شناجم به نهادن

اشخاص بازی : الف / ب / جیم / دال

دستور بِرای بازیگران

بازیگران قبل از اجرای نمایش باید :

در کلیساي کاتولیک ها به موعده‌ی کشیش گوش کنند.

در میدان های فوتیال فریاد دسته های مخالف و موافق را بشنوند.

در میتینگ‌های شعارهای سیاسی گوش کنند.

دوچرخه‌ای را از طرف زین برگردانده چرخهای آنرا به حرکت درآورند و به صدای

پرهای آن تا لحظه توقف و سکوت گوش فرا دارند.

به صدای ماشین بتن ریزی زمانی که موتورش روشن می‌شود گوش کنند و غرش آنرا لحظه‌ای که طنین آن کم‌زیاد می‌شود بشنوند.

به آهنگ "به من بگو" از "رولینگ استونز" گوش کنند.

به صدای داخل و خارج شدن قطارها در ایستگاه‌ها،

به اجرای صفحات درخواستی رادیو لوکزامبورگ،

و به سمت‌های دست‌جمعی گویندگان رادیو آمریکا گوش کنند.

فیلم "تله" را ببینند و دیالوگ "لی. جی. کاب" رئیس کانگسترها را در جواب به

خوشگله که می‌پرسد: "دیگه خیال داری دستور بدی کی رو بکشن" و او در حالی که

به صندلیش تکیه می‌دهد می‌گوید "مگر چندتای دیگه هست؟"

و قیافه رئیس کانگسترها را در آن لحظه ببینند.

فیلم بیتل‌ها را تماشا کنند.

و به لبخند رینگو در نوئین فیلم آنها زمانی که به خاطر اذیت دیگران می‌نشینند و

جاز می‌زند روجه نمایند.

قیافه گاری کوپر را در فیلم مردی از غرب

و مردن مرد لال را زمانی که گلوله خورده و در وسط خیابان خالی شهر فریاد می‌زنند

و بالا و پائین می‌پرد ببینند.

سیمونهارا که تقلید آدمی می‌کنند و شترهارا که مرتب کف از دهانشان می‌ریزد در -

با غ وحش ببینند.

و به قیافه جیب برها و لکردها در روز که گاری جز قدم زدن در خیابان و بسازی

بلیارد و جک بات ندارند توجه کنند.

دستور صحنه

وقتی که تماشای سالن کاملاً "طبیعی و مانند هم" سالن های نمایش معمولی باشد . بدینیست از پشت پرده صدای جا به جا شدن اثنایی صحنه و جابه جا کردن دکور و وسایل به گوش برسد . این کار را می توان با کشیدن یک میز سنگین روی کف صحنه یا تکان دادن چند صندلی انجام داد .

تماشاچیان ردیف های جلو باید صدای نجوای کارگرها را بشنوند . شاید بتوان این صداها را قبل "با ضبط صوت قبل از شروع نمایش های معمولی دیگر ضبط کرد و اینجا قبل از شروع این نمایش پخش کرد ، منتها باید این صداها کاملاً "طبیعی و در عین حال واضح شنیده شود . کنترلهای درهای ورودی باید رفتارشان کاملاً "طبیعی باشد و نباید در رفتارشان واکنش غیر طبیعی به چشم بخورد زیرا معمولاً "این دسته با غروری جای خود کمتر می توانند رفتار خود را حفظ نمایند . دفترهای راهنمایی بطرز زیبائی ساخته و آماده فروش باشد ، صدای زنگ رابط بین پشت صحنه و سالن را باید به تأخیر انداخت . نور باید تدریجی "ضعیف شود و شاید بهتر باشد که درجه بد درجه از میزان نور سالن کاسته شود و همچنین بالا رفتن پرده ها به تأخیر انداخته شود .

لباس تماشایی ها نباید غیر طبیعی باشد و باید از ورود افرادی که لباس های غیر معمولی پوشیده اند جلوگیری کرد . لباس مردان لااقل باید مشکی با کراوات معمولی باشد و خانم ها هم بهتر است صاحب لباس های عادی باشند . بعد از بسته شدن در سالن نباید کسی وارد شود .

حالا درها بسته شده و چراغ ها خاموش ، پشت پرده سکوت بوقار می شود تا با سکوت تماشاییان برابری کند . زمانی که همه خیره به پرده نگاه می کنند پرده تکان خفیفی می خورد و بعد ساکت می ایستد . بعد تماشاییان می بینند که پرده به آرامی کنار می رود و صحنه دیده می شود وقتی که صحنه با نورکمی روشن شد چهار هنرپیشه از انتهای آن آهسته به جلو می آیند . در جلوی راه آنها هیچ اثنایی ای وجود ندارد . صحنه خالی است و زمانی که آنها به جلو می آیند نباید حرکاتشان نشان دهنده منظور خاصی باشد . لباس دلخواه است .

بعد دوباره صحنه و سالن روشن می شود . روشنائی صحنه با سالن تقریبا " باید مساوی باشد و حتی وقتی نمایش تمام شد صحنه و سالن باید همچنان روشن باقی بماند . هنرپیشه در حرکاتش هنوز به تماشاجی نگاه نمی کند و باید وانمود کند که آماده نیست و در حالی که راه میرود مشغول تمرین است .

هنرپیشگان درحالی که نزدیک می شوند لبها یشان تکان می خورد کلماتشان ابتدا مفهوم نسبت ، ولی کم کم صدایها یشان را بلند می کنند . زمانی که کلمات را به صورت فحش ادا می کنند باید لغت را از دهان یکدیگر بقاپند و حرف یکدیگر را قطع کنند . فریاد می کشند . پاهم صحبت می کنند ولی به یک نسبت لغاتی را که باهم تمرین می کنند می توانند ازاین قبیل باشد :

ترسوها – متقلبها – دلچکها – بدقيافهها – بدبوها – حریصها – خیکیها – مقلدها و ازاین قبیل . ولی باید سعی شود پرورش کلمات به طور صحیح انجام یابد و به شخص معینی ناسزا گفته نشود . طرز بیان نباید معنی خاص داشته باشد . وهنر پیشه ما قبل از آنکه ناسزا یشان تمام شود باید به لبه صحنه رسیده باشند . نباید زیاد خشک و رسمی باشند و حرکاتشان باید نرم و معمولی باشد . حالا آنها به تماشاجیان نگاه می کنند ، البته نه به شخص معینی بلکه به تمام سالن . کمی سکوت ، بعد خود را جمع و جور می کنند و صحبت آغاز می شود . ترتیب صحبت دلخواه است و تمام بازیگران تقریبا " به یک اندازه کار دارند .

ا - خوش آمدید .

ب - این نمایشنامه یک مقدمه است .

ج - شما اینجا چیزی را که تا به حال نشنیده اید، نخواهید شنید.

د - شما اینجا چیزی را که تا به حال ندیده اید، نخواهید دید.

ا - شما اینجا چیزی را می شنوید که همیشه شنیده اید.

ب - شما در اینجا چیزی را می بینید که همیشه دیده اید.

*

ج - شما چیزهایی می شنوید در مرور آنچه معمولاً " دیده اید .

د - و چیزهایی می شنوید راجع به آنچه معمولاً " ندیده اید .

ا - شما نمایش نمی بینید .

ب - غریزه تماشای شما اینجا اغنا نمی شود .

ج - شما بازی نمی بینید .

د - در اینجا بازی نخواهد شد .

ا - شما یک نمایش بدون صحنه خواهید دید .

*

ب - شما انتظار چیزی را داشتید .

ج - شاید هم انتظار چیز دیگری را داشتید .

د - انتظار داشتید لوازم صحنه را ببینید .

ا - انتظار دیدن لوازم صحنه را نداشتید .

ب - منتظریک حالت بخصوص بودید .

ج - انتظار دنیا دیگری را داشتید .

د - شما انتظار دنیای دیگری را نداشتید .

ا - بهره جهت انتظار یک چیزی را داشتید .

ب - ممکن است انتظار همین را که می شنوید داشتید .

ج - ولی بهر حال منتظر بودید .

د - شما به ردیف نشسته اید .

- ا — شما نمونه یک اجتماع هستید.
 ب — به ترتیب کاملی نشسته اید.
 ج — با فاصله های معین .
 د — و صورت هایتان جهت معینی را نشان می دهد .
 ا — شما شنوندگانی هستید که در این سالن جمع شده اید .
 ب — شما با هم یک گروه را تشکیل می دهید .
 ج — شما سنوندگانی هستید که در این سالن جمع شده اید .
 د — افکارتان آزاد است .
 ا — هنوز همان ظن خود را دارید .
 ب — می بینید که ماصحبت می کنیم .
 ج — و صحبت هایمان را می شنوید .
 د — نفس هایتان دارد مثل هم می شود .
 ا — نه مو هایتان دارند خودشان را با نفس های ما هماهنگ می کنند .
 ب — شما آنطور که ما صحبت می کنیم نفس می کشید .
 ج — ما و شما کم کم تشکیل یک گروه می دهیم .

*

- د — شما هیچ فکری نمی کنید .
 ا — به هیچ چیز فکر نمی کنید .
 ب — با ما فکر می کنید .
 ج — و با ما نکر نمی کنید .
 د — شما تعهدی ندارید . افکارتان آزاد است .
 ا — وقتی ما این سرف هارا می زنیم بواشکی وارد افکار شما می شویم .
 ب — شما فکری دیگری هم می کنید .
 ج — ما این رامی گوئیم و باز آهسته به دیگر افکار شما وارد می شویم .
 د — حالا با ما فکر می کنید و می شنوید .
 ا — شما آنرا عمل می کنید .

- ب - شما آنرا به مرحله عمل در نمی آورید .
 ج - شما فکر نمی کنید . افکارتان آزاد نیستند .
 د - شما اسیر هستید .
- ا - وقتی صحبت می کنیدم را می بینید - مارا تماشا نمی کنید .
 ب - ما رامی بینید و ما هم شما رامی بینیم .
 ج - شما بی پناه هستید .
- د - دیگر آن امکان برایتان نیست که از تاریکی به روشنائی نگاه کنید .
 ا - ما هم دیگر مجبور نیستیم از روشنائی به تاریکی نگاه کنیم .
 ب - پس مارا تماشا نمی کنید .
 ج - شما مارامی بینید و ما هم شما رامی بینم .
 د - با این ترتیب ما و شما با هم کم کم تشکیل یک گروه می دهیم .
 ا - پس در بعضی مواقع معین می توانیم بجای شما بگوئیم ما .
 ب - ما همگی زیر یک سقف هستیم .
 ج - و با هم یک جلسه خصوصی داریم .
- *
- د - شما به ما گوش نمی کنید ، فقط می شنoid .
 ا - از پشت دیوار گوش نمی کنید .
 ب - ما با شما بی پرده صحبت می کنیم .
 ج - ما با دیوار صحبت نمی کنیم ، مستقیماً با شما صحبت می کنیم .
 د - صحبت های ما دیگر از نگاهها بیان بریده نمی شود .
 ا - جملات ما با نگاهها شما برخورد می کنند .
 ب - و دیگر به لغت ها و نگاهها بی اعتمانی نمی شود .
 ج - نگاههای شما دیگر قاطع کلام ما نیست .
- د - پس اختیاجی نیست بهاین که آنچه را در اینجا اتفاق می افتد از نقطه نظر یک قوربا غه یا پرنده بررسی کنید . شما اختیاجی ندارید داوری کنید .
- *

- ا - با شما مثل تماشچی های معمولی ، که فقط بعضی وقتها به طرفشان رومی کنیم
رفتار نمی شود .
- ب - این بازی نیست . اینجا بعضی وقت ها وجود ندارد .
- ج - اینجا اتفاقی نمی افتد که منظور گوشزد به شما باشد .
- د - این بازی نیست که ما از آن خارج شویم برای اینکه چیزی را به شما بگوئیم .
- ا - ما احتیاجی به تخیلات نداریم تا برایتان روایائی بسازیم .
- ب - ما سرنوشت ها را بازی نمی کنیم .
- ج - ما تخیلات ، بازی نمی کنیم .
- د - این یک مطلب واقعی نیست .
- ا - این یک مطلب مستند نیست .
- ب - این جزئی از حقیقت نیست .
- ج - ما برای شما روایت نمی کنیم .
- د - د' عمل نمی کنیم . ما اعمال را برایتان بازی نمی کنیم . ما چیزی را نشان
نمی دهیم .
- ا - چیزی را که غیر طبیعی است نشان نمی دهیم .
- ب - ما فقط صحبت می کنیم و در همین زمان بازی هم می کنیم .
- ج - وقتی هم گوئیم ما ، ممکن است منظور شما باشد .
- د - ماموقعيت شما را نشان نمی دهیم ، پس درمانی توانید خودتان را بشناسید .
- ا - ما موقعیت ها را بازی نمی کنیم ، بنابراین احتیاجی نیست که تصور کنید منظور
شما هستید .
- ب - نهی توانید تصور کنید منظور شما هستید ، چون جلوی شما آئینه نمی گیرند .
- ج - منظور شما نیستید ، فقط روی صحبت با شماست .
- د - با شما صحبت می شود ، با شما صحبت خواهد شد .
- ا - اگر نخواهید باشما صحبت بشود ، برایتان خسته کننده خواهد بود .
- *
- ب - شما با ما زندگی نمی کنید . با ما همراه نیستید .

- ج - با ماهم احساس نیستید .
 د - شما اینجا کلک یادنی گیرید .
 ا - چیزی را تجربه نمی کنید .
 ب - چیزی را مجسم نمی کنید ، احتیاجی به تجسم ندارید .
 ج - احتیاجی ندارید برای فهمیدن ما دوره ببینید .
 د - احتیاجی ندارید که بدانید اینجا یک صحنه است .
 ا - احتیاج ندارید انتظار داشته باشید .
 ب - احتیاج ندارید بدانید که اینجا فقط بازی می شود .
 ج - ما داستانی به وجود نمی آوریم ، شما هم داستانی را دنبال نمی کنید .
 د - شما با ما بازی نمی کنید . اینجا ما به وسیله‌ی لغات با شما بازی می کنیم ، این بازی با لغات است .

*

- ۱ - اینجا مفهوم واقعی تئاتر را نمی بینید . اینجا به شما توان پس داده نمی شود .
 ۲ - عطش دیدن تان سیراب نمی شود .
 ۳ - ما کاری که شما را خوشحال کند انجام نمی دهیم .
 ۴ - ما برایتان هیجان به وجود نمی آوریم .
 ۵ - این تخته‌ها معنی هیچ دنیای دیگری را نمی دهند . اینها به همین دنیا تعلق دارند . این تخته‌ها برای اینست که ما روی آنها بایستیم .
 ۶ - این دنیای دیگری غیر از دنیای شما نیست .
 ۷ - شما مهمان های معرکه نیستید ، شما موضوع هستید .
 ۸ - جلوی چشم ما هستید . شما در نقاط حساس کلام ما هستید .
 ۹ - برایتان نقشی بازی نمی شود ، و دیوارهای متحرک نمی بینید .
 ۱۰ - شما صدای باز شدن درهای بزرگ را نمی شنوید .
 ۱۱ - صدای جیرجیر تختخواب را نمی شنوید .
 ۱۲ - ارواح را نمی بینید ، صورت‌ها را نمی بینید ، عکس چیزی را نمی بینید .
 ۱۳ - شما حتی اشاره‌ای هم به یک عکس ، یا معماهای تصویری مشاهده نمی کنید .

ب - یک عکس تو خالی هم نمی بینید، ولی خالی بودن صحنه علامت خلاء بخصوصی نیست .

ج - خالو بودن این صحنه معنی ندارد، خالی است چون اثاثیه به جز این که جلوی دست و پا باشد فایده ای نداشتند.

د - صحنه خالی است چون ما احتیاجی به اثاثیه نداریم .

ا - این صحنه نشان دهنده‌ی چیزی نیست .

ب - این نشان دهنده‌ی یکی از خالی بودن‌ها نیست . صحنه خالی است .

ج - شما لوازمی نمی بینیدکه شکلی داشته باشد .

د - تاریکی نمی بینیدکه تاریکی دیگری را نشان دهد .

ا - روشنایی نمی بینیدکه روشنایی دیگری را نشان دهد .

ب - نوری نمی بینیدکه نور دیگری را نشان دهد .

ج - سروصدائی نمی شنودکه نشان دهنده سرو صدای دیگری باشد . اطاقی نمی بینید که اطاق دیگری را نشان دهد .

د - اینجا زماتی احساس نمی کنیدکه معنی زمان دیگری را بدهد .

ا - زمان ماروی صحنه با زمان شما فرقی ندارد .

ب - ما دریک اطاق هستیم و یک هوا را تنفس می کنیم .

ج - ما همگی دریک زمان و یک محل هستیم .

ذ - اینجا دنیای دیگری غیراز دنیای شما نیست . جلوی صحنه مرزی بشمار نمی رود .

ا - آری ، نه فقط بعضی وقتها ، بلکه در تمام مدتی که با شما صحبت می کنیم .

ب - اینجا یک مدار مرئی یا یک مدار جادوئی بین ما و شما وجود ندارد .

ج - اینجا یک اطاق بازی نیست ، ما بازی نمی کنیم .

د - ماهمگی در یک اطاق هستیم .

ا - مرزی شکسته نشده . راهی طی نگردیده .

ب - برای اینکه اصولاً "مرزی وجود ندارد .

ج - بین شما و ما خط نوری نیست ، ما جزو لوازم خود کار نیستیم .

د - ما عکسی از دیگران نیستیم . ما نمایشگر نقشی نیستیم .

- ا - چیزی به وجود نمی آوریم ، چیزی را مجسم نمی کنیم .
 ب - نام مستعار نداریم .
 ج - ضربان قلب ما معنی ضربان قلب دیگری را نمی دهد .
 د - فریادهای ما نشانه‌ی فریادهای دیگران نیست .
 ا - ما از نقش خود خارج نمی‌شویم . ما اصلاً " نقشی نداریم .
 ب - ما ، ما هستیم .
 ج - ما جارچی نوبیسندۀ هستیم .
 د - شما نمی‌توانید مارا بشناسید .
 ا - شما احتیاجی ندارید ما را بشناسید .
 ب - ما ، ما هستیم .
 ج - احتیاجی نداریم عقیده مان رادر عقیده نوبیسندۀ پنهان کنیم .
 د - نوری که ما را روشن می‌کند ، هیچ معنائی ندارد ، حتی لباسهایی که پوشیده‌ایم .
 ا - اینها نشانه‌ی چیزی نیستند . کنایه به چیزی هم نیستند . معنی هم ندارند .
 ب - لباسهایمان به زمان دیگری به منطقه دیگری و به فصل دیگری تعلق ندارند .
 ج - ما درهیچ یک از تقسیمات جغرافیائی نیستیم .
 د - دلیلی برای پوشیدن آنها نیست .
 ا - وضع همکاری را نشان نمی دهند .
 ب - همچنین حرکات ماقویای مطلبی نیستند .
 ج - نباید برای شما معنی داشته باشند .
 د - این یک تئاتر جهانی نیست .

*

- ا - ما دلک نیستیم .
 ب - اینجا اثاثیه‌ای نیست که پای ما به آنها بکیرد .
 ج - این حرکات و اتفاقات با برنامه قبلی نیست .
 د - اینجا از لوازم جنگی استفاده نمی شود چون احتیاجی به آنها نیست .
 ا - با این لوازم نمی توان اهریمنی بازی کرد . چون آنها خودشان اهریمن هستند .

- ج - وقتی پایمان پشت پای دیگر می گیرد منظور بخصوص نداریم .
 د - اگر اشتباهها " لباس پوشیده‌ایم یا صورت های مضحکی داریم ،
 ا - یا اشتباه صحبت می کنیم . منظوری در بین نیست .
 ب - وقتی که زبانمان می گیرد خودمان نمی خواهیم .
 ج - افتادن یک دستمال را بر روی زمین نمی توانیم جزو بازی به حساب آوریم .
 ا - ما بازی نمی کنیم .
 ب - نمی توانیم حیله‌های نمایش را در بازیمان نشان دهیم .
 ج - همچنین نمی توانیم این حیله‌هارا حذف کنیم .
 د - ما نمی توانیم دو پهلو باشیم . نمی توانیم چند پهلو باشیم .
 ا - ما دلگ نیستیم . ما در میدان کارزار نیستیم .
 ب - شما از احساس قدرت محاصره لذت نمی برید .
 ج - شما از آنچه برای خنده منظور شده لذت نمی برید .
 د - شما از حقه های نمایشی خنده آور لذت نمی برید .
 ا - شما از لغات خنده دار لذت نمی برید .

*

- ب - در اینجا از امکانات تئاتری استفاده نمی شود .
 ج - اینجا از اندازه گیری حدود امکانات نمایشنامه خود داری می شود .
 د - تئاتراز بند رها نمی شود ، بلکه به بند کشیده می شود .
 ا - اینجا سرنوشت به مسخره گرفته می شود .
 ب - ما تئاتری نیستیم .
 ج - کارهای خنده دار ما غوغای نمی کند . خنده های شما قابل توجیه نیست .
 ا - ما علاقه ای به بازی نداریم .
 ب - ما برای شما هیچ دنبائی را بازی نمی کنیم .
 ج - این نصف دنیا نیست . ما تشکیل دو دنیا نمی دهیم .
 د - شما موضوع هستید .
 ا - شما مرکز توجه ما هستید .

- ب – اینجا عمل نمی شود. دراینجا شما معالجه می شوید.
- ج – این بازی با لغات نیست.
- د – اینجا شما یک به یک معالجه نمی شوید.
- ا – شما دراینجا یک نفر نیستید. علامت خاصی ندارید.
- ب – شما اینجانشان مخصوص ندارید. شما اینجا شخص مخصوصی نیستید.
- ج – شما دراینجا شخصیتی با محسنات خودش نیستید. شما سرنوشت ندارید.
- د – شما چهره ندارید.
- ا – شما گذشته ندارید.
- ب – شما پاکت نیستید. دراینجا تجربه زندگی ندارید.
- ج – اینجا تجربه تئاتر دارید.
- د – شما لازمه‌ی این تجربه هستید.
- ا – شما تئاتر برو هستید، به این که برایتان سود یا خاصیت داشته باشد علاقمند نیستید.
- ب – شما یک نمونه از تئاتر بروها هستید. شما آدم‌های سرشناسی نیستید.
- ج – شما تنها نیستید. شما یک گروه هستید.
- د – صورت‌های شما یک جهت را نشان می دهند.
- ا – ضمیرشما همگی به یک سو متوجه است.
- ب – گوش‌هایتان همه یک کلام را می شنود، شما خودتان یک حادثه هستید.
- ج – یک واقعه هستید.
- د – ما شما را تحقیق و آزمایش می کنیم، ولی شما عکس العملی نشان نمی دهید.
- ا – شما سمبول نیستید، شما جزو لوازم زینتی هستید.
- ب – تشکیل یک نمونه داده اید، کاری می کنید و کاری نمی کنید.
- ج – شما علامات معمولی دارید. شما همه یک علامت دارید.
- د – به یک جهت می نگردید. بلندنی شوید و به جهت‌های دیگر نگاه نمی کنید.
- ا – شما یک فرم هستید و یک فرم دارید.
- ب – شما یک تصور داشتید و به دنبال آن به تئاتر آمده اید.

- ج - شما تصور دیگری هم می کنید ، که اینجا بالا است و آنجا پائین است .
 د - شما تصور دو سنجارا می کنید .
 ا - تصورات خاص از دنیای تئاتر دارید .
 ب - حالا دیگر این تصورات را نمی خواهید .
 ج - حالا دیگر با یک نمایش رو برو نیستید .
 د - شما با این تصورات یک جا نیستید .
 ا - شما دیده می شوید .
 ب - شما زیر نور ، در نقطه اشتعال قرار گرفته اید .
 ج - شما به آتش کشیده می شوید .
 د - شما می توانید به شکار آتش بروید .
 ا - شما شکل نمی خواهید .
 ب - شما نمونه هستید .
 ج - شما کشف شده اید .
 د - شما کشفیات شب هستید .
 ا - ما را خوشحال می کنید .
 ب - جملات ما با برخورد با شما روشن می شود .
 ج - واژ سوی شما جرقه می جهد .

*

- د - این اطاق نشان دهنده اطاق دیگری نیست .
 ا - دیوار باز روی شما دیوار چهارم یک منزل نیست .
 ب - احتیاجی نیست که دنیا را قسمت کنیم .
 ج - شما اینجا در نمی بینید .
 د - درهای بزرگ نمایش های قدیمی را نمی بینید .
 ا - شما در مخفی نمی بینید . دری که شخصی از آن مخفیانه می گریزد و شخصی از در دیگر وارد می شود و نباید شخصی را که گریخته است ببیند .
 ب - در پشت صحنه و دری مانند درهای نمایش های جدید وجود ندارد .

ج - نبودن درنشان دهنده نبودن در نیست .

د - اینجا دنیای دیگری نیست .

ا - ما طوری رفتار نمی کنیم که یعنی شما اینجا نیستید .

ب - شما که هوا نیستید .

ج - شما برای ما ارزش حیاتی دارید ، چون که اینجا حاضر هستید .

د - ما برای بودن شما در اینجا صحبت می کنیم .

ا - اگر شما نبودید ما می بایستی برای پوچ صحبت می کردیم .

ب - قانونی نیست که شما باید سکوت کنید .

ج - شما کسانی که سکوت می کنند و پشت دیوار گوش می دهند نیستید .

د - شما از جا کلیدی جاسوسی نمی کنید .

ا - ما کاری نمی کنیم که نشان دهد تنهای مادراین دنیا هستیم .

ب - ما حرکات قراردادی انجام نمی دهیم تا بدین وسیله مطالبی را برای شما تشریح کنیم .

ج - ما برای شناساندن شما دیوار سفیدی به وجود نمی آوریم :

د - ما احتیاجی به حیله های هنری نداریم که شما را حللاجی کنیم .

ا - احتیاجی به حقه های صحنه ای نداریم .

ب - احتیاجی نداریم کارمان شبیه تئاتر باشد .

ج - داخل شدن نداریم .

د - خارج شدن نداریم .

ا - بانیمrix با شما صحبت نمی کنیم .

ب - مطلبی برای شما تعریف نمی کنیم .

ج - گفتگوئی را پرورش نمی دهیم .

د - ما داخل در گفتگو نیستیم .

ا - ما با هم گفتگوئی نداریم .

ب - نمی خواهیم با شما داخل در گفتگوئی بشویم .

ج - آنچه را ما میدانیم شما نمیدانید .

- د – شما شاهد یک اتفاق نیستید. ما به شما ضری را که منتظر نبودید نمی‌زنیم.
- ا – لازم نیست بی تفاوت باشید. لازم نیست بی حرکت نگاه کنید.
- ب – اینجا حرکاتی اتفاق نمی‌افتد. حالا احساس دیگری دارید.
- ج – درحالی که اول خیال می‌کردید که در تاریکی می‌نشینید.
- د – و به روشنایی نگاه می‌کنید و لذت می‌برید.
- ا – بودن شما در لحظه‌های جملات ما معنی دارد.
- ب – بودن شما از یک نفس به نفس دیگر و از یک لحظه به لحظهی بعد و از یک لغت به لغت دیگر وابسته است.
- ج – تصور شما درمورد تئاتر با سکوتی که می‌کنید دیگر جلوی رفتار مارا نمی‌گیرد.
- د – شما نه حکوم به دیدن هستید نه آزاد.
- ا – شما موضوع هستید.
- ب – شما بازی ساز هستید.
- ج – بازیگر مخالف ما هستید.
- د – به طرف شما نشانه گیری می‌شود.
- ا – شما هدف لغات ما هستید.
- ب – شما به هدف ما خدمت می‌کنید.
- ج – این یک تصویر است. شما به هدف ما که خود آگاه کردن است خدمت می‌کنید.
- د – شما به یک تصویر خدمت می‌کنید.

*

- ا – از دو قطب اینجا شما قطب سکوت هستید. شما خود را درسکوت می‌بینید.
- ب – خود را درحال انتظار می‌بینید. شما در اینجا فاعل هستید. مفعول هستید.
- در اینجا شما مفعول لغات ما هستید. همچنین فاعل هم هستید.

**

- ج – اینجا سکوت وجود نداردو سکوت های بین لغات بی معنی است.
- د – در اینجا لغاتی که گفته نشده‌اند بی معنی هستند.

- ا - لغات گفته نشده وجود ندارد .
- ب - سکوت چیزی را ابراز نمی کند ، فریاد آهسته وجود ندارد .
- ج - سکوت خاموش ، سکوت مرگ وجود ندارد .
- د - در اینجا سکوت با صحبت کردن پرورش داده نمی شود .
- ا - در این نمایشنامه دستوری نیست که ما را به سکوت وادارد .
- ب - سکوت ما سکوت های طبیعی است .
- ج - سکوت های ما نشان حرف نزدن نیست .
- د - ما با سکوت خود چیزی نمی گوئیم .
- ا - در میان حرف های ما بی اساسی وجود ندارد .
- ب - در بین کلام ما پر تگاه نیست . بین نقطه ها چیزی خوانده نمی شود .
- ج - روی صورتها یمان مطلبی دیده نمی شود .
- د - حرکاتمان معنی چیزی را نمی دهنده که گویای مطلب اصلی باشد .
- ا - اینجا نگاهها و حرکات گویا وجود ندارد . اینجا حرف نزدن و بی صدا ماندن هنر نیست . در اینجا کلمات بی صدا وجود ندارد .
- ب - فقط یک کلمه بی صدا هست : " هه "
- ج - اینست نقطه اوج .
- د - تا به حال حتما " متوجه شده اید ، حتما " به این موضوع فکر کرده اید که مامخالف موضوع هستیم . متوجه شده اید که حرفها یمان را تکرار می کنیم .
- ا - متوجه شده اید که مخالف با خودمان صحبت می کنیم .
- ب - متوجه شده اید که این نمایشنامه یک بررسی تئاتری است .
- ج - متوجه شده اید که منظور از گفته هایمان گله است .
- د - متوجه مقصود نمایشنامه شده اید .
- ا - متوجه شده اید که ما شرافتمندانه مخالفت کرده ایم .
- ب - متوجه شده اید که حرفها یمان را تکرار می کنیم .
- ج - شما درک کردید .
- د - موشکافی کردید .

- ا - شما هنوز نیندیشیده اید .
 ب - متوجه دو پهلو بودن نمایشنامه نشده اید .
 ج - حالا متوجه می شوید .
 د - که اندیشه شما دقیق نبوده است .
 ا - فکر دیگری نم دارید .
 ب - فکر اینکه فوق العاده جالب هستید .
 ج - دیواهه وار زیبا هستید .
 د - می درخشید .
 ا - نفس ها را درسینه حبس می کنید .
 ب - شما یک نمونه هستید .
 ج - شما شب جالبی نیستید ، شما فکر زیبائی نیستید .
 د - شما خسته کننده هستید ، یک موضوع ارضاء کننده نیستید .
 ا - یکرو ، از اشکال افسانه ای هستید ، حیات طبیعی ندارید .
 ب - یک تئاتر مفید نیستید ، ما را به دنیا دیگری نمی برید .
 ج - ما را جادو نمی کنید ، برای ما نمی درخشید .
 د - ما را به خوبی سرگرم نمی کنید ، علاقه به بازی ندارید .
 ا - سرذوق نیستید ، حرص داشتن تئاتر را ندارید .
 ب - درک تئاتری ندارید ، چیزی برای گفتن ندارید .
 ج - آمدن شما به اینجا ما را اقناع نمی کند ، شما اینجا نیستید .
 د - نمی گذاریم زمان را فراموش کنیم ، شما با بشریت صحبت نمی کنید .
 ا - شما ما را سردی کنید .
 ب - این نمایش نیست ، اینجا اتفاقاتی که قبلا "رخ داده تکرار نمی شود .
 ج - اینجا فقط حال وجود دارد ، حالا و حالا .
 د - اینجا محل جنایت نیست که حرکتی را که قبلا "اتفاق افتاده تکرار کنیم .
 ا - اینجا زمان نقشی بازی نمی کند ، ما اتفاقات را بازی نمی کنیم .
 ب - بدین ترتیب زمان را بازی نمی کنیم ، اینجا زمان حقیقت دارد .

- ج - وقتی بله لغت دیگرمی پیوندد .
 د - اینجا زمان درمیان لغت ها می گریزد ، اینجا نشان نمی دهیم که زمان را می شود تکرار کرد .
 ا - هیچ زمانی را در اینجا نمی توان تکرار کرد ، که در آن زمان ، زمان حقیقی را بازی کرد .
 ب - اینجا زمان ما و محل زمانی ما با شما یکی است .
 ج - اینجا می توانید زمان را با زمان ما مقایسه کنید . زمان در این محل دوسری ک تکه نخ نیست .
 د - اینجا محل وقوع نیست . اینجا نشان داده نمی شود که می توان زمان را تکرار کرد .
 ا - ناف زمان شما را نبریده اند . زمان خارج از بازی است .
 ب - اینجا زمان جدی است و قبول می شود که زمان فاصله لغتی است با لغت دیگر .
 ج - اینجا زمان دیگری حکم فرمایند . اینجا فرمانروای زمانی است ،
 د - که با نفس های شما اندازه گیری می شود .
 ا - اینجا زمان مطابق میل شماست .
 ب - ما زمان را با نفس هایتان اندازه گیری می کنیم .
 ج - با پلک زدنها یتان ،
 د - با ضربان نبضها یتان ،
 ا - با رشد سلولها یتان ،
 ب - اینجا زمان لحظه به لحظه می گذرد .
 ج - زمان با لحظه ها اندازه گیری می شود .
 د - بالحظه های شما اندازه گیری می شود .
 ا - با هر نفس زمان از درون شما می گذرد .
 ب - در اینجا نمی توان زمان را چون مکان در تئاتر تکرار کرد .
 ج - این برنامه نیست . شما احتیاجی به تجسم ندارید .
 د - اینجا زمان یک نخ دوسر نیست ، اینجا زمان را از دنیای خارج بریده اند .
 ا - اینجا زمان دو پهلو وجود ندارد ، اینجا دو دنیا وجود ندارد .

ب - موقعی که ما اینجا هستیم زمین به گردش خود ادامه می دهد.

ج - زمان ما این بالا درست مطابق با زمان شما آن پائین است.

د - زمان از لغتی به لغت دیگر می گذرد.

ا - زمان در آن هنگامی که ما و شما نفس می کشیم، وقتی موها یمان رشد می کند می گذرد.

ب - وقتی ما عرق می کنیم، وقتی بو می کشیم، وقتی می شنویم، زمان می گذرد.

ج - وقتی ما جملات خود را تکرار می کنیم، حتی موقعی که ما دوباره بگوئیم، زمان ما با زمان شما یکی است. زمان از لغتی به لغت دیگر می گذرد، وقتی ما و شما نفس می کشیم، هنگامی که موها یمان رشد می کند، وقتی عرق می کنیم، وقتی بو می کشیم، وقتی می شنویم، زمان می گذرد.

د - زمان را نمی توان تکرار کرد.

ا - ما نمی توانیم هیچ را برگردانیم، زمان می گذرد.

ب - زمان را نمی شود تکرار کرد.

ج - هر لحظه تاریخی است.

د - مالغات! را نمی توانیم دوبار بگوئیم.

ا - اینجا محل وقوع نیست.

ب - نمی توانیم یک بار دیگر همه چیز را تکرار کنیم.

ج - نمی توانیم یک بار دیگر حرکات را تکرار کنیم.

د - نمی توانیم یک بار دیگر همان حرف ها را بزنیم.

ا - زمان از روی لبها یمان می گذرد.

ب - زمان را نمی شود تکرار کرد، زیرا زمان یک تکه نخ نیست.

ج - اینجا محل وقوع نیست، نمی توان گذشته را زنده کرد.

د - گذشته مرده و دفن شده است، ما عروسکهای لازم نداریم که به زمان تجسم ببخشند.

ا - این یک خیمه شب بازی نیست، این شوخی نیست.

ب - این بازی نیست، این یک مطلب جدی است.

ج - شما تکرار مكررات را شناختید.

د – زمان دراینجا به بازی با لغات خدمت می کند

*

- ا – این یک مانور نیست .
- ب – یک تمرین برای روز مبادا نیست .
- ج – احتیاجی نیست دراینجا کسی خودش را به مردن بزنند .
- د – اینجا احتیاج به این نیست که کسی خود را زنده نشان دهد .
- ا – اینجا چیزی آماده نشده .
- ب – عده زخمی ها را یاد داشت نکرده اند .
- ج – نتیجه روی کاغذ نوشته نشده . اینجا نتیجه ای وجود ندارد .
- د – احتیاجی نیست که کسی خودش را نشان دهد . ما همان هستیم که هستیم .
- ا – ما موقعی را نشان نمی دهیم ، مگر همین که اکنون و اینجا هستیم .
- ب – این یک مانور نیست .
- ج – خودمان را در قالب دیگری بازی نمی کنیم . دراینجا به روز مبادا فکر نشده .
- د – احتیاجی به نشان دادن مردن خود نداریم . احتیاجی نداریم که نشان دهیم زنده هستیم .
- ا – ما قبلاً " بازی نمی کنیم که بعد چگونه خواهیم بود . ما در بازی خود آینده را زنده نمی کنیم .
- ب – زمان دیگر را نشان نمی دهیم . جدی بودن را بازی نمی کنیم .
- ج – هنگامی که زمان برمسیر خود می گذردما صحبت می کنیم . دراین موضوع صحبت می کنیم که زمان می گذرد .
- د – از مصرف شدن زمان صحبت می کنیم . و انمود نمی کنیم که زمان حرام نشده .
- ا – ما نه عملی می کنیم که معنی تکرار زمان داشته باشد ، نه این که می توانیم زمان را از آینده به جلو بیاوریم .
- ب – این نه محل وقوع عملی است نه یک مانور .
- ج – از طرف دیگر ما و انمود می کنیم . و انمود می کنیم که می شود لغات را تکرار کرد .
- د – ما ظاهراً " خودمان را تکرار می کنیم . اینجا دنیای ظاهروی است .

ا - ظاهر اینجا ظاهر است . اینجا فقط ظاهر است .

*.

ب - شما نشان دهنده چیزی هستید . شما برای خودتان کسی هستید .

ج - اینجا شما چیزی هستید . شما اینجا برای خودتان کسی نیستید ، بلکه چیزی هستید .

د - شما مجلسی هستید که نظمی بوجود آورده ، مجلس تئاتری هستید .

ا - نشانه منظم بودنتان ، داشتن لباس منظم و ضبط حرکاتتان و جهات نگاهایتان .

ب - رنگ لباسها بتان مخالف رنگ صندلی ها نیست . ترتیب نشستن شما خودنشانه نظم است .

ج - اینجا شما همه لباس پوشیده اید . با پوشیدن لباس نظمی را رعایت کرده اید .

د - وقتی که لباسهایتان را عوض می کنید ، نمی خواهید نشان دهید کاری کرده اید .

کاری نمی کنید که معمولی نباشد . خودتان را می سازید که با دیگران که خود ساخته اند محشور شوید . شما قابل معاشرت هستید .

ا - نگاه می کنید . خیره می شوید .

ب - زمانی که نگاه می کند خیره می شوید .

ج - شما چیزی هستید که نگاه می کند و صندلی ها برای این لازم است -

د - که بنشینید .

ا - شما محلی نیز برای چشم هایتان می خواهید . وقتی که پرده افتاده -

ب - ناراحتید .

ج - جایه ، رای نگاه کردن ندارید . خودتان را در محاصره می بینید .

د - خود را اسیوحی می کنید . باز شدن پرده فقط از این قبيل ناراحتی هامی کاهد .

ا - به خاطر همین احساس راحتی می کنید . می توانید نگاه کنید .

ب - نگاه شما آزاد می شودو شما از اسارت می رهید .

ج - می توانید محشور باشد . حالتی را که موقع بسته بودن پرده داشتید ندارید .

د - دیگر برای خودتان کسی نمی مانید ، چیزی می شوید .

ا - دیگر با خودتان تنها نیستید . دیگر تنها به خودتان واگذار نشده اید .

ب - شما نحط اینجا هستید . یک جمعیت هستید .

ج - این شما را آسوده می کند .
ا - می توانید محسور باشید .

*

د - اینجا ، این بالا ، اکنون نظمی وجود ندارد . چیزی که یک نظم را به شما نشان دهد وجود ندارد .

- ا - دنیای اینجا به کامل است نه جدا شده . اینجا هیچ دنیائی نیست .
- ب - اثاثیه ها در اینجا جا ندارند . جای آنها در اینجا علامت گذاری نشده .
- ج - چون جای آنها مشخص نشده ، بنابراین نظمی هم وجود ندارد .
- د - برای محل اثاثیه با گچ علامت رسم نشده است .
- ا - برای ایستادن اشخاص کمک های فکری نشده ، درست عکس جاهای شما .
- ب - اینجا هیچ چیز جای خودش نیست .
- ج - مثل صندلی های شما ، در اینجا اثاثیه ای نیست که آن را میخوب کرده باشد .
- د - صحنه دنیا نیست ، همانطور که دنیا صحنه نیست .
- ا - اینجا هر چیزی زمان خودش را ندارد . هیچ چیز در اینجا زمان خودش را ندارد .
- ب - اینجا هیچ چیز محدود به زمان خودش نیست ، که مثل اثاثیه خدمت کند یا سر راه را بگیرد .
- ج - اینجا اثاثیه مورد استفاده واقع نمی شود ، اینجا آثاری از اثاثیه مستعمل نیست .
- د - در اینجا اثاثیه لازم است .

*

- ا - شما نایستاده اید ، شما از صندلی ها استفاده می کنید .
- ب - شما نشسته اید و از آنجائی که صندلی ها ردیف هستند شما همه ردیف نشسته اید .
- ج - جای ایستادن نیست . لذت هنر برای مردمی که نشسته اند ،
- د - نتیجه بخش تراز کسانی ست که ایستاده اند .
- ا - به خاطر همین شما نشسته اید . وقتی که می نشینید مهر با نترهستید .
- ب - شما مطالب را ، بهتر می گیرید ، چهره هایتان باز تراست .

- ج - صبوران بیشتر است . شما نشسته با وقار ترید .
 د - آزاد ترید . کمتر احساس بی حوصلگی می کنید .
 ا - طول زمان برایتان کمتر است بنابراین اجازه می دهید ،
 ب - اتفاقات بیشتر ادامه پیدا کند .
- ج - روش ترم، بینید . حواستان کمتر پرت می شود .
 د - زودتر دنیای خودرا فراموش می کنید . دنیا زودتر در وجود شما غرق می شود .
 ا - به هم شباخت پیدامی کنید ، خاصیت های خودرا فراموش می کنید .
 ب - عاداتی که شما را از یکدیگر جدا می سازد فراموش می کنید ، یک گروه می شوید .
 ج - در یک سطح تار می گیرید . یکی می شوید .
 د - خود آگاهی خودرا گم می کنید ، تماشاجی می شوید .
 ا - شنونده می شویده بی تفاوت می شوید .
 ب - چشم و گوش می شوید ، فراموش می کنید به ساعت نگاه کنید .
 ج - خودرا فراموش می کنید .
 د - ایستاده بهتر می توانید وسط حرفها بدؤید . ساختمان بدنی تان به شما امکان می دهد که ایستاده قویتر وسط حرف ها بدؤید . بهتر می توانید مشتهایتان را گره کنید .
 ا - می توانستید مخالفت خود را نشان دهید .
- *
- ب - شما آزادی عکس العمل های بیشتری را داشتید . می باشی خودرا بدتر از این نشان می دادید .
 ج - می توانستید به واکنش جسمی خویش زودتر پس ببرید .
 د - آن زمان لذت بردن از هنر برایتان محدودتر می شود .
 ا - دیگر یک نمونه نبودید .
 ب - توجه تان را ازدست می دادید .
 ج - شکل هندسی خودرا گم می کردید .
 د - بوی تن بغل دستیتان را بهتر حس می کردید .
 ا - می توانستید با تنہ زدن بهم تفاهم خود را نشان دهید .

- ب - زمانی که ایستاده اید سنگینی بدن مانع راه رفتن شما نمی شود .
 ج - ایستاده با شخصیت ترید .
 د - ایستاده در مخالفت با تئاتر سرسرخ تر می شوید .
 ا - کمتر به رویا ها می پرداختید .
 ب - بیشتر به رویاها می پرداختید .
 ج - در فرار از افکار خود بیشتر رنج می بردید .
 د - خودرا از دیگران بیشتر کنار می کشیدید .
 ا - می توانستید خودرا بیشتر به خودتان واگذار کنید .
 ب - می توانستید کمتر اتفاقات خوب ساختگی را حقیقت پندارید .
 ج - صحنه سازیها اینجا کمتر برایتان به حقیقت نزدیک می شدند .
 د - هنگام ایستادن نمی توانید تجسم تصنیعی مردم را روی صحنه واقعا " باور کنید .
 ا - کمتر توجه می کردید . نمی گذاشتید شما را جادو کنند .
 ب - نمی گذاشتید شمارا سرگرم کنند . با این خواص نمی توانستید یک تماشچی معمولی باشید .
 ج - می توانستید دو پهلو باشید . می توانستید با افکارتان در یک لحظه دو جا باشید .
 د - می توانستید در دو زمان زندگی کنید .
- *
- ا - نمی خواهیم شما را آلوده کنیم .
 ب - نمی خواهیم شما را به تقلید از احساسات خودمان آلوده کنیم .
 ج - ما هیچگونه احساس را بازی نمی کنیم .
 د - هیچگونه احساس را به وجود نمی آوریم .
 ا - نه می ختدیم و نه گریه می کنیم .
- ب - نمی خواهیم شما را با خنده های خود به خنده یا بوسیله خنده به گریه یا با گریه های خودمان به خنده یا گریه آلوده کنیم .
 ج - با وجودی که خنده سراپیتش از گریه بیشتر است با خنده شما را به خنده مبتلا نمی کنیم و غیره .
 د - ما بازی نمی کنیم ما چیزی را بازی نمی کنیم .

- ا - ما به چیزی شکل نمی دهیم . ما به چیزی حرکت نمی دهیم .
 ب - منظورمان را بهیچ عنوان جزو لغات بیان نمی کنیم . ما فقط صحبت می کنیم .
 ج - ما بیان می کنیم . ما خودمان را بیان نمی کنیم بلکه عقیده نویسنده را بیان می کنیم .
 د - ما در زمانی که صحبت می کنیم خود را بیان می کنیم . صحبت ما عمل ماست .
 ا - همین که ما صحبت می کنیم تئاتری می شویم . ما تئاتری هستیم .
 ب - به دلیل آن که در یک تئاتر صحبت می کنیم .
 ج - همین که مرتب و شمرده با شما صحبت می کنیم ، و همین که از زمان با شما صحبت می کنیم ، از حال ، از اکنون ، از همین لحظه .
 د - به وحدت زمان و مکان و عمل توجه می کنیم .
 ا - ما به این وحدت تنها روی صحنه توجه نمی کنیم .
 ب - از آنجائی که صحنه دنیای جدایی نیست ، ما به این موضوع در آن پائین ، پیش شما نیز توجه می کنیم .
 ج - همین که ما مرتب و مستقیم با شما صحبت می کنیم ، ما و شما یک وحدت را تشکیل دیهیم .
 د - به جای شما در بعضی مواقع معین می توانیم بگوئیم ، ما .
 ا - این به معنای وحدت عمل است . صحنه و سالن یک وحدت را تشکیل می دهند .
 ب - اینجا خط منحنی جلو صحنه وجود ندارد . اینجا دو مکان وجود ندارد .
 ج - فقط یک مکان هست و این به معنای وحدت مکان است .
 د - اینجا زمان شما ، زمان تماشاچیان یا شنوندگان ، و زمان ما ، یا زمان گویندگان -
 ا - تشکیل یک وحدت را داده اند . وقتی زمان دیگری جز زمان شما در این محیط جاری نباشد ، دو قسمت زمان بازی شده ، و دیگر زمان بازی وجود ندارد . اینجا زدای بازی نمی شود . اینجا زمان حقیقی جاری است .
 ب - زمانی که ما و شما آنرا احساس می کنیم . اینجا فقط یک زمان وجود دارد .
 ج - و این به معنای وحدت زمان است .
 د - تمام سه شرط ذکر شده باهم معنای وحدت زمان ، مکان و عمل را میدهند .

۱ - پس این یک نمایشناهی کلاسیک است .

*

ب - به وسیله‌ی سخنان ما می توانید خود را بشناسید .

ج - وقتی ما با شما سخن می گوئیم شما نوعی خود آگاهی پیدا می کنید .

د - آگاه می شوید که نشسته اید .

۱ - آگاه می شوید که در یک تئاتر نشسته اید .

ب - مهره های بدن خود را می شناسید . به محل آنها آگاه می شوید .

ج - به وجود انگشتانتان ، زبانتان و ریه هایتان پی می برید .

د - به سنگینی سرتان آگاه می شوید .

۱ - به آلت تناسلی خود ، به پلک زدنهای خود ، به قورت دادن آب دهانتان پی می برید .

ج - به مسیر عبور آب دهانتان آگاه می شوید .

د - به ضربان قلبتان و تکان ابروها یتان آشنا می شوید .

۱ - به حرکات پوست سرتان ، به خارش بدتان ، به ریختن عرق از زیر بغلستان ، به عرق کردن دستها یتان آگاه می شوید .

ج - به خشکیهای روی دستها یتان ، به گرفتگی دهان و بینی تان هنگام تنفس ، آشنا می شوید .

د - به داخل شدن کلمات ما به گوشتان پی می برید .

۱ - حاضر جواب می شوید .

ب - امتحان کنید که دیگر پلکها یتان را برهم نزنید ، آب دهانتان را قورت ندهید ، زبانتان را تکان ندهید . امتحان کنید که دیگر نشنوید ، دیگر بو نکشید .

امتحان کنید که آب دهانتان را جمع نکنید ، دیگر عرق نکنید .

ج - امتحان کنید دیگر در جایتان تکان نخوردید .

د - امتحان کنید که دیگر نفس نکشید .

*

۱ - شما که نفس می کشید . بzac خود را جمع می کنید .

- ب - می شنوید . بوسی کشید .
 ج - آب دهان قورت می دهید . پلک می زنید .
 د - آروغ می زنید . عرق می کنید .
 ا - شما که یک آگاهی کامل به خود دارید .

*

- ب - پس پلک نزنید . آب دهان را جمع نکنید .
 ج - مژه هایتان را بهم نزنید . نفس نکشید .
 د - نفس ها را جمع نکنید . دیگر در جای خودتان تکان نخوردید .
 ا - به ماگوش ندشید . بسو نکشید .
 ب - آروغ نزنید . نفستان را نگهدارید .

*

- ج - آب دهان خود را قورت دهید . بزاق دهانتان را جمع کنید .
 د - پا - که بزنید . بشنوید .
 ا - نفس بکشید .

*

- ب - اکنون به زمان حال آگاه شدید . می دانید زمانی را که در اینجا ،
 ج - به سرمی بزید زمان شماست .
 د - شما موضوع هستید . شما گره ها را می بندید .
 ا - گره هارا باز می کنید . شما مرکز تولید هستید .
 ب - دلیل دستید . باعث هستید .
 ج - لحظه های رویائی بخش هستید . خدمتگزار لغات هستید .
 د - خودتان بازی ساز و مخالف آن هستید . جوانان مضحكی هستید .
 ا - جوانان دون ژوانی هستید . جوانان ساده لوحی هستید .
 ب - تیپ های غمگین هستید . خانم های اشرافی هستید .
 ج - شخصیت های باوقاری هستید . قهرمانان و مردان لذت پرست هستید .
 د - قهرمان ها و شیاطین هستید . قهرمان ها و شیاطین این نمایشنامه .

*

- ا - قبل از این که به اینجا بیاید، تا اندازه‌ای پیش بینی کرده‌اید.
- ب - با تصوراتی به اینجا آمده‌اید.
- ج - خود را آماده کرده‌اید که به تئاتر بروید، به تئاتر رفتید.
- د - با افکارتان از زمان جلوتر رفتید. موقعاتی داشتید.
- ا - برای خود چیزی تهیه دیدید. پیش خودتان چیزی را مجسم کردید.
- ب - پیش خود این تصور را ساختید به جائی بروید که چیزی باشد.
- ج - با خود گفتید جائی بنشینید. جائی اجاره‌ای ناچیزی ببینید.
- د - شاید راجع به این نمایش چیزهایی شنیده بودید.
- ا - به این جهت پیش بینی هائی کرده و خود را آماده چیزی کرده‌اید.
- ب - گذاشتید که وقایع برایتان رخ بدهد.

*

ج - موافق بودید. نشستید و گذاشتید که اتفاقی برایتان بیفتد.

*

- د - نفسهایتان با نفسهای ما فرق داشت.
- ا - خود را به صورت‌های مختلف آراستید.
- ب - حرکت‌های مختلف انجام دادید.
- ج - از نقاط مختلف به اینجا آمده‌اید.
- د - از وسائل نقلیه عمومی استفاده کرده‌اید. پیاده آمده‌اید.
- ا - با اتومبیل شخصی آمده‌اید. قبلاً "به ساعت نگاه کرده‌اید.
- ب - منتظر تلفن بوده‌اید. تلفن را برداشتید. چراغ‌ها را روشن کردید.
- ج - چراغ‌ها را خاموش کردید. درها را بستید. کلیدها را در قفل چرخاندید.
- بیرون آمدید.
- د - پاهارا حرکت دادید. دست‌ها را به جلو و عقب حرکت دادید.
- ا - رفتید، از جهات مختلف به جهت معینی رفتید.
- ب - با شناخت جهات شما اینجا را پیدا کردید.

- ج - تفاوتی گذاشتید بین خودو کسانی که مخالف شما در حرکت بودند.
- د - به خاطر تفاوتی که در مقصد هایتان بود.
- ا - با کسانی که درجهت موافق با شما در حرکت بودند. تشکیل یک اتحاد را دادید.
- ب - هدف سایی داشتید.
- ج - برای زمان محدودی یک فکر را درمغز خویش می پروراندید. فکر بودن،
- د - بایک جمع.

*

- ا - شما از خیابان ها گذشتید. به چپ و راست نگاه کردید.
- ب - به علامات راهنمائی توجه کردید. به دیگران سرتکان دادید.
- ج - ایستادید. معلوماتی نسبت به جهت خود داشتید.
- د - از انتظار تان صحبت کردید. حدستان را راجع به نمایشنامه گفتید.
- ا - عقیده تان را نسبت به نمایشنامه گفتید. عقیده دیگران را شنیدید.
- ب - دست دادید. برای یکدیگر آرزوی خوشی کردید.
- ج - کفشهایتان را جلو در پاک کردید. در را نگاه داشتید.
- د - دیگران در را برای شما نگاه داشتند. تماشچیان دیگر را دیدید.
- ا - شما افکار یکدیگر را حدس زدید. قواعد احترام گذاردن را رعایت کردید.
- ب - به درآوردن پالتوي دیگران کمک کردید. به درآوردن پالتوي شما کمک شد.
- ج - دریک کنار ایستادید. به گوشه دیگری رفتید.
- د - وقتی زنگ شروع نمایش را شنیدید، دستپاچه شدید.
- ا - به آینه نگاه کردید. آرایش خود را امتحان کردید.
- ب - به اطراف نگربستید. متوجه نگاه اطراف ایان خود شدید.
- ج - راه افتادید، قدم برداشتید.
- د - رفتار تان رسمی ترشد، وقتی زنگ شروع را شنیدید.
- ا - به ساعت نگاه کردید. هم آهنگ شدید.
- ب - نشستید. به اطراف نگاه کردید.

- ج - درجایتان لم دادید. زنگ شروع را شنیدید.
- د - از حرف زدن دست کشیدید. نگاهایتان به یک سو متوجه شد.
- ا - صورت ها را بالاتر گرفتید. نفس کشیدید.
- ب - خاموش شدن چراغ ها را دیدید. ساكت شدید.
- ج - منتظر ماندید. صدای بسته شدن درهای سالن را شنیدید.
- د - به پرده خیره شدید.
- ا - شما دیگر حرکت نمی کردید. در عوض پرده شروع به حرکت کرد.
- ب - صدای کشیدن پرده را شنیدید. صحنه در مقابل دیدشما نمایان شد.
- ج - همه چیز مثل همیشه بود. انتظارتان شما را ناامید نکرد.
- د - درجایتان لم داده و آماده بودید.
- ا - تانمایش شروع شود.
- ب - در هر حال شما آماده بودید. حاضر به همکاری بودید.
- ج - به صحنه توجه کردید و در جای خود لم دادید.
- د - اجازه دادید اتفاق بیفتند. اجازه دادید اتفاقاتی رخ دهد که قبل "رخ داده بود.
- ا - گذشته را تماشا کردید که با دیالوگ یا مونولوگ اشتباهها "زمان حال را نشان می داد.
- ب - گذاشتید شما را در مقابل عمل انجام شده ای قرار دهند.
- ج - گذاشتید اسیر تان کنند. گذاشتید بی دین تان کنند.
- د - فراموش کردید کجا بودید. زمان را فراموش کردید.
- ا - خیره شدید. خیره ماندید و حرکت نکردید.
- ب - عمل نکردید. حتی یک دفعه به جلو نیامدید تا بهتر ببینید.
- ج - از قدرت محركه طبیعی پیروی نکردید. به پرتو نوری نگاه می کردید که قبل "بوجود آمده بود.

*

- د - به یک اطاق مرده نگاه می کردید. یک زمان مرده را می دیدید.
- ا - یک زمان مرده را می شنیدید. در یک اطاق مرده و یک زمان مرده بودید.

ب - که در آن سکوت مطلق حکم‌فرما بود و هیچ نسیمی نمی‌وزید .
ج - حرکت نمی‌کردید . خیره شده بودید .

د - مابی نهایت از شما دور بودیم . بین شما و ما بی نهایت بود
ا - اینجا روی صحنه ما قبل از هر زمانی زندگی می‌کردیم .

ب - دریک بینهایت دور از شما حرکت می‌کردیم .
ج - فاصله بین ما و شما بی نهایت بود . ما بی نهایت از شما دور بودیم .

د - نگاه به'ی شما و نگاههای ما در بی نهایت بهم بر می‌خورد .
ا - یک فاصله بی نهایت بین ما بود .

ب - ما بازی می‌کردیم .

ج - ولی با شما بازی نمی‌کردیم .

د - در اینجا همیشه شما دنیای بعدی بودید .

*

ا - اینجا بازی می‌شد . اینجا مفاهیم بازی می‌شد .

ب - بی مفهومی ، با معنی بازی می‌شد . بازیکنان اینجا یک دلیل آشکار و یک دلیل پنهانی داشتند .

ج - آنها دو پهلو بودند . آنها آن چیزی که بودند نبودند .

د - آنها آنچه نشان می‌دادند نبودند . کاسه‌ای زیر نیم کاسه شان بود .

ا - حرکات و اشیائی را نشان می‌دادند که حقیقت نداشت .

ب - آنها آن طوری که بودند بودند ، ولی طور دیگر وانمود می‌کردند .

ج - آنها می‌درخشیدند که . ندرخشنده ، مانند یک بازی حقیقی فقط می‌درخشیدند .
د - آنها می‌درخشیدند که حقیقی باشند .

ا - بازی‌ها در اینجا برای تلف کردن وقت نبود یا فقط .

ب - به خاطر وقت تلف کردن نبود .

ج - آنها معنی داشت . آنها مثل بازیهای بی زمان نبود .

د - درون بازی آنها واتعا " زمان می‌گذشت .

ا - اکثر بازی‌ها که بی معنی بودن خود را نشان می‌دادند ، نماینده معنی‌های مخفی خودشان بود .

- ب – حتی شوخی دلچک ها روی این تخته ها معنی عمیقی داشت .
 ج – همیشه معنی بخصوصی پشت آن ها وجود داشت .
 د – همیشه بین کلمات ، حرکات ، و لوازم صحنه چیزی کمین کرده بود .
 ا – و چیزی می خواست به شما گفته شود .
 ب – همیشه چیزهایی دوپهلو و چندپهلو وجود داشت . همیشه اتفاقی می افتاد .
 ج – همیشه در بازی اتفاقاتی می افتاد که شما آنرا واقعیت می پنداشید .
 د – همیشه داستان های اتفاق می افتاد و زمان های دروغی بازی می شد .
 ا – آنچه را که شما دیدید و شنیدید ، آنچه شما می دیدید و شنیدید نبود .
 ب – آنچه تو نیست نماینده چیزهایی باشد که شما ندیده و نشنیده بودید .
 ج – در همه چیز منظوری بودو همه چیز اعتراف به یک چیزی بود .

*

- د – همچنین هنگامی که منظور این بودکه به چیزی اعتراف نشود ، باز هم مطلبی بازگو می شد . زیرا هرچه در تئاتر اتفاق می افتاد گویای مطلبی است .
 ا – آنچه تاکنون بازی شده گویای حقیقتی بوده است .
 ب – آنها به خاطر بازی ، بازی نمی کردند بلکه به خاطر حقیقت بازی می کردند .
 د – شما باید در خفای بازی یک حقیقت بازی شده را کشف کنید .
 ج – شما باید از میان کلمات آنها مطلبی را درک کنید .
 ا – یک بازی بازی نشده ، یک حقیقت بازی شده .
 ب – زمان بازی شده .
 ج – از آنجائی که زمان بازی شده حقیقت بازی شده است ،
 ب – تئاتر دادگاه را بازی می کرد .
 ا – تئاتر میدان مبارزه را بازی می کرد . تئاتر اخلاق را بازی می کرد .
 ب – تئاتر رویاهای را بازی می کرد . تئاتر فرهنگ را بازی می کرد .
 ج – تئاتر در حکم یک آینه بود . بازی گاهی از مرحله بازی کردن می گذشت .
 د – به حقیقت اشاره می کرد . ناصاف می شدو معنی می داد .
 ا – به جای آنکه زمان را از بازی جدا کنند ، زمان های دروغی و بی نتیجه بازی می شد .

- ب - در زمانهای خیالی واقعیت‌های خیالی به وجود آمد .
- ج - واقعیت وجود نداشت ، فقط به آن اشاره می شدو پذیرفته می شد .
- د - در اینجا نه حقیقت اتفاق افتاد ، نه بازی .
- ا - چنانچه در اینجا فقط بازی ، بازی می شد ، می توانستیم به زمان اعتنای نکنیم .
- ب - در یک بازی خالص دیگر زمانی وجود ندارد .
- ج - از آنجاکه یک حقیقت بازی می شد ، فقط زمان مربوط به خودش نیز بازی شده بود .
- د - چنانچه در اینجا یک بازی خالص میشد ، زمان فقط همان زمان تماشاجی بود .
- ا - از آنجائی که حقیقتی در بازی وجود نداشته ، در اینجا همیشه دو زمان جاری بود .
- ب - یکی زمان شما یا زمان تماشاجی و یکی زمان بازی که خود را حقیقت جلوه میداده است .
- ج - ولی زمان نمی گذارد که آنرا بازی کنند . او نمی گذارد که در هیچ بازی تکرارش کنند .
- ا - زمان دوباره آوردنی نیست . زمان به جای خود برگشتنی نیست .
- ب - زمان را نمی شود بازی کرد . زمان حقیقی است .
- ج - زمان را نمی شود حقیقی بازی کرد .
- د - از آنجائی که زمان را نمی شود بازی کرد ، حقیقت را هم نمی توان بازی کرد .
- ا - بازی ای که زمان خارج از آنست فقط یک بازی است .
- ب - و ناری ای که زمان در آن بازی می شود ، بازی نیست .
- ج - فقط یک بازی بی زمان بی معنی است .
- د - فقط یک بازی بی زمان برای خود شکافی است .
- ا - فقط در بازی سی زمان احتیاجی نیست که زمان بازی شود .
- ب - فقط برای یک بازی بی زمان ، زمان معنی ندارد . تمام بازی های ذیگر بازی های ناخالص هستند .
- ج - بازی هایی هست که در آنها زمان وجود ندارد . یا بازی هایی که زمان آنها حقیقی است .

- د – مثل بازی نود دقیقه ای فوتبال ، که زمان آن مساوی است .
- ا – که زمان بازیکنان ، زمان تماشچی هاست .
- ب – تمام بازی های دیگر بازی های اشتباهی است .
- ج – تمام بازی های دیگر آئینه ایست که خلاف واقعیت را به شما نشان می دهد .
- د – دریک بازی بی زمان هیچ واقعیتی نشان داده نمی شود .

*

- ا – ما می توانستیم برایتان پیش پرده اجرا کنیم .
- ب – ما می توانستیم برایتان حادثه هائی ایجاد کنیم که خارج از این محیط .
- ج – درهمین لحظه ، هنگام گفتن همین لغات ، هنگام فرو دادن –
- د – آب دهانتان ، یا پلک زدنتان ، اتفاق می افتاد . ما می توانستیم آمار بدھیم .
- ا – ما می توانستیم درحالی که شما اینجا هستید آنچه را که درهمین لحظه ها در جاهای دیگر اتفاق می افتد از روی آمار برایتان نمایش بدھیم .
- ب – ما می توانستیم درحالی که آنها را نمایش می دادیم این حادثه هارا برایتان بوجود بیاوریم .
- ج – ما می توانستیم آنها را نزد شما بیاوریم .
- د – احتیاجی نداشتیم گذشته هارا نمایش بدھیم .
- ا – می توانستیم یک بازی خالص عرضه کنیم .
- ب – می توانستیم طبق سند یکی از حوادث مرگ را همین حالا به نمایش بگذاریم .
- ج – می توانستیم احساسات باشکوه داشته باشیم . می توانستیم مرگ را به صورت احساس مرکزی زمان ، همانی که مرتب صحبتیش را می کنیم توضیح دهیم .
- د – درحالی که شما اینجا نشسته اید ، مرگ احساس باشکوه این زمان واقعی می شد .
- ا – لاقل این پیش پرده به بالا بردن نقطه اوج نمایشنامه کمک می کرد .
- ب – ولی ما برایتان چیزی نمی سازیم ، تقلید چیزی را نمی کنیم .
- ج – ما انسان هاو حوادث دیگر را نشان نمی دهیم ، حتی اگر سندی وجودشان را تضمین می کرد .
- د – ما از بازی های صورت و بازی های اشاره ای صرف نظر می کنیم .
- ا – پس اشخاص بازی وجود ندارد ، بالنتیجه نمایشی هم درکار نیست .

ب - حرکتی آزاد به وجود نیامده چون حرکاتی به وجود نیامده .
 ج - چون حرکت وجود ندارد پس تصادف هم ممکن نیست .
 د - در اینجا اشخاصی که زنده‌اند، یا هم اکنون مرده‌اند، یا قبلًا "مرده‌اند ،
 ا - نه تنها تصادفاً "به وجود نمی‌آیند، بلکه وجودشان غیرممکن است .
 ب - چون ما چیزی را به نمایش نگذاشته‌ایم و کسی غیرازآنکه خودمان باشیم
 نیستیم .

ج - ما حتی خودرا نیز بازی نمی‌کنیم . ما صحبت می‌کنیم .
 د - در اینجا هیچ چیز کشف نشده . هیچ چیز تقلیدنشده .
 ا - هیچ چیز واقعیت نیمایم . هیچ چیز به تخیل شما واگذار نشده .

*

ب - از آنجائی که ما نه بازی می‌کنیم و نه با بازی خود اعمالی انجام می‌دهیم ،
 این نمایشنامه نمی‌مسخره و نمی‌غم انگیز است .
 ج - از آنجائی که فقط سخن می‌گوئیم و از زمان خارج نمی‌شویم نه میتوانیم -
 د - برایتان چیزی را رسم کنیم و نه می‌توانیم چیزی را نشان دهیم .
 ا - ما هیچ چیز تماشای نداریم . ما به هیچ چیز از گذشته سوگند نمی‌خوریم .
 ب - ما به تجزیه و تحلیل خود باگذشته می‌پردازیم .
 ج - ما خودرا با زمان حال تجزیه و تحلیل نمی‌کنیم .
 د - ما قادر نیستیم آینده را قبلًا "به وجود آوریم .
 ا - ما در زمان حال ، از گذشته و آینده زمان صحبت می‌کنیم .

*

ب - به همین دلیل حالا نمی‌توانیم مردن اتفاقی را دراین لحظه فهرست وار نمایش
 دهیم .

ج - نمی‌توانیم نقش جدال آفرین نفسها را تقلید کنیم .
 د - نمی‌توانیم دراین لحظه بیهوشی و افتادن را ، ادای گرفتگی عضلات را -
 ا - صدای بهم حوردن دندانهارا ، ادای آخرین کلمات ، آه کشیدن را ، سیراب شدن
 از لذت شهوت را ، آخرین نفس را ، و فهرستی را با آنچه هم اکنون اتفاق

می افتد بازی کنیم . حالا و حالا نمی توانیم اکنون و اکنون و فوری بی حرکتی را و خیره شدن به سقف را در آخرین لحظات ارضاء ، و نمی توانیم نگاه پس از آن و کاملاً " ساكت دراز کشیدن را نشان دهیم .

ب - نمی توانیم آن را نمایش دهیم .

ج - ما فقط دربارهی آن صحبت می کنیم .

د - ما حالا از آن صحبت می کنیم .

ا - واژ آنجائی که ما فقط صحبت می کنیم و از آنجائی که از چیزهای اختراع نشده صحبت نمی کنیم نمی توانیم دو پهلو یا چند پهلو باشیم .

ب - و چون ما هیچ چیز را بازی نمی کنیم ، امکان دو یا چند پهلو بودن -

ج - و همچنین امکان بازی در بازی وجود ندارد .

د - چون نه می توانیم خود را به درد خلق کردن بیندازیم ، نه برایتان چیزی را روایت کنیم .

ا - نه چیزی را نمایش می دهیم ، نمی توانیم شاعرانه باشیم .

ب - به این دلیل که ما فقط رو به شما صحبت می کنیم . خاصیت شاعرانه چندپهلو بودن را ازدست میدهیم .

ج - مثلاً " نمی توانیم با حرکات صورت و بدن و حرکات دیگری که قبلاً " گفته شد ،

د - مردن را ، یا عشقباری را ، روی صحنه نشان دهیم .

ا - نمی توانیم دو پهلو باشیم ، نمی توانیم روی دو کف مساوی زمین بازی کنیم .

ب - نمی توانیم خود را از دنیا مجزا کنیم . احتیاجی نداریم شاعرانه باشیم .

ج - احتیاجی به این که شمارا هیپنوتیزم کنیم نداریم . احتیاجی به این که برایتان خلاف واقع پسازیم نداریم . احتیاج به شمشیر بازی دروغی ، و احتیاجی به طبیعت دوم نداریم .

د - این یک هیپنوتیزم نیست . شما پیش خودتان لازم نیست چیزی را مجسم کنید .

ا - لازم نیست که با چشمان باز به رویا فرو بروید .

ب - با آن رویاهای بی منطق تان ، به منطق صحنه احتیاج ندارید .

ج - رویاهای غیرممکن شما لازم نیست خود را با امکانات صحنه محدود کنند .

- د - رویاهی پوچ شما احتیاجی به عملیات حقیقی صحنه ندارند .
- ا - به همین دلیل مانه رویا را نمایش می دهیم نه حقیقت را .
- ب - ما تبلیغات نمی کنیم . نه برای زندگی نه برای مرگ . نه برای جامعه نه برای فرد .
- ج - نه برای چیزهای طبیعی ، نه برای فوق طبیعت . نه برای خوشی ، نه برای راحتی .
- د - نه برای حقیقت . نه برای بازی .
- ا - زمان دیما ایجادنحوه سرائی نمی کند .
- ب - این نمایشنامه مقدمه ای است .
- ج - مقدمه ای برای نمایشنامه دیگری نیست . بلکه مقدمه ای است برا آنچه شما انجام داده اید ، آنچه انجام میدهید و آنچه انجام خواهیدداد .
- د - شما موضوع هستید .
- ا - این نمایشنامه مقدمه ایست برای موضوع .
- ب - مقدمه ایست برای سنت ها و احتیاجات شما .
- ج - مقدمه ایست برای عملیاتتان .
- د - مقدمه ایست بزر بی حرکتی ، خوابیدن ، نشستن ، ایستادن ،
- ا - و رفتن شما .
- ب - مقدمه ایست بر بازی و جدی بودن زندگیتان .
- ج - مقدمه ایست برای دفعات آینده که تئاتر میروید .
- د - همچنین مقدمه ایست بر تمام مقدمه ها .
- ا - این یک نمایشنامه جهانی است . به زودی حرکتی خواهید کرد .
- ب - دوباره تکرار خواهید کرد . دوباره تشویق خواهید کرد و دست خواهید زد .
- ج - دوباره تشویق نمی کنید و دست نمی زنید .
- د - اگر عمل اول را انجام دهید ، شما یک دست را بردست دیگر می زنید .
- ا - یعنی کف یک دست را برکف دست دیگر می زنید و این عمل را به ترتیب و پشت سر هم تکرار خواهید کرد .
- ب - می توانید در آن حال به دست زدنها یا به دست نزدنهای خودتان نگاه کنید .

- ج - شما صدای کف های خودو بغلی دستیتان را خواهید شنید.
- د - صدای کف زدنهای جلوئی و پهلو دستیتان را می شنوید و می بینید که به بالا و پائین رفته و صدا می کنند. یا اینکه منتظرمی مانید و نمی بینید و نمی شنوید که دستهای بالا و پائین بروند و کف بزنند.
- ۱ - شاید شما صدای کف زدنهای دیگران را بشنوید و شخصاً "نیز این صداها را تقویت کنید.
- ب - آماده می شوید که برخیزید.
- ج - صدای بسته شدن صندلیهای خود را موقع بلند شدن خواهید شنید.
- د - تعظیم کردن ما را خواهید دید.
- ۱ - بسته شدن پرده را خواهید دید.
- ب - صدای حرکت پرده را در این حالت می شنoid.
- ج - دفترچه های خود را در جیب می گذارید.
- د - به یکدیگر نگاه می کنید.
- ۱ - کلماتی بین شما ردو بدل می شود.
- ب - کنایه های می زنید، کنایه های می شنoid.
- ج - کنایه های را به زبان نمی آورید.
- د - از گفتنی ها خواهید خنید.
- ۱ - از نگفتنی ها هم خواهید خنید.
- ب - به ترتیب به سالن انتظار می روید.
- ج - نمرات رختکن را پس می دهید.
- د - هر کدام یک طرف می ایستید.
- ۱ - خود را در آینه نگاه می کنید.
- ب - و به پوشیدن پالتوی یکدیگر کمک می کنید.
- ج - برای یکدیگر در را باز می کنید، تعارف می کنید.
- د - از یکدیگر خدا حافظی می کنید.
- ۱ - کسی را همراهی می کنید.

- ب - کسی شما را همراهی می کند .
 ج - بیرون می روید .
 د - و به روزهای معمولی بر می گردید .
 ا - به جهات مختلفی می روید .
 ب - هنگامی آ، همکی یکجا هستید تشکیل یک جمعیت تئاتری می دهید .
 ج - شما به دنبال رستوران می گردید .
 د - و به بودا می اندیشید .
 ا - کم کم به واقعیت برمی گردید .
 ب - می توانید دوباره واقعیت را ناسزا بنامید .
 ج - هوشیار خواهیدشد .
 د - و دوباره زندگی خود را ادامه خواهیدداد .
 ا - دیگر یک گروه نیستید .
 ب - هر یک به جهتی خواهیدرفت .

*

ج - ولی قبل از همه اینها ناسزا خواهید شنید .

*

- ا - شما ناسزا می شنوید . چون ناسزا گوئی راهی است برای سخنگفتن باشما .
 ب - وقتی ناسزا می گوئیم می توانیم سریع باشیم .
 ج - می توانیم به وسیله جرقه صحنه را با سالن اتصال دهیم .
 د - می توانیم محیط بازی را منفجر کنیم .
 ا - می توانیم یک دیوار را بشکافیم .
 ب - می توانیم به شما توجه کنیم .
 ج - و چون ما ناسزا می گوئیم ، شما دیگر به ما گوش نمی کنید . فقط کلمات ما را خواهید شنید .
 د - ذاصله بین ما دیگر بی نهایت نخواهد بود .
 ا - از آنجائی که شما ناسزا خواهید شنید ، بالاخره عدم تحرک و توجهتان همینجا ظاهر خواهد شد .

ب - ما به شماناسزا نمی گوئیم . فقط ناسزاهاei را می گوئیم که شما هم آنها را می گوئید .

ج - ما درناسزا گفتن ha خود را تکرار می کنیم .

د - منظور ما شخص معینی نیست .

ا - ما فقط تصویری از یک صوت می سازیم .

ب - لازم نیست تصور کنید منظور ما شما هستید .

ج - چون قبلا" به شما اطلاع داده شد . می توانید درزمان ناسزا گوئی روشن باشید .

د - چون کلمه تو نشانه یک ناسزا است . ما حالا به یکدیگر تو خطاب می کنیم .

ا - شما موضوع ناسزاهای ما هستید .

ب - حرف های ما را خواهید شنید ، چشم دریده ها .

*

ج - شما یک غیر ممکن را ممکن ساختید .

د - شما قهرمانان این نمایش بودید .

ا - حرکات شما خیلی محافظه کارانه بود .

ب - تصویر خودتان را خوب رسم کردید .

ج - صحنه ها فراموش نشدندی عرضه کردید .

د - شما شکل ها را بازی نکردید . بلکه خودتان شکل ها بودید .

ا - یک اتفاق مهم بودید .

ب - کشف امشب ما بودید .

ج - در نقش های خود زندگی کردید .

د - شما سهم بزرگی در موفقیت داشتید .

ا - شما نمایشنامه را نجات دادید .

ب - شما ارزش دیدن داشتید .

ج - شما را آدم باید حتما" می دید . دماغوها .

*

د - شما همیشه اینجا بودید .

- ا – درنما یشنامه‌ها حرفهای شما هیچ کمکی نکرد .
 ب – شما مفهوم جملات تئاتری را خوب نمی رسانید .
 ج – در مقابل شما سهل انگاریهای بزرگی شده است .
 د – همه چیز را با سکوت بیان کردید . جاه طلبها .
 ا – شما هنرپیشه‌های اصلی بودید .
 ب – برای شروع قول‌های زیادی دادید .
 ج – زندگی طبیعی بودید .
 د – نزدیک به حقیقت بودید .
 ا – همه‌چیز را به سوی خود کشیدید .
 ب – همه چیز را روی دیوار کشیدید .
 ج – شاهد تمدن بهتری بودید ، متقلب‌ها ، توسری خورها .

*

- د – از میان لبها یتان هیچ صدای نابجایی بیرون نیامد .
 ا – در تمام زمان‌ها موقعیت را می سنجیدید .
 ب – بازی شما یک اصالت کمیاب داشت .
 ج – جذبه رخسار شما کمیاب است .
 د – شما یک انتخاب فوق العاده بودید .
 ا – یک ایده آآل بودید .
 ب – صورتهای فراموش نشدنی بودید .
 ج – مسخره بازیتان پرده حجابتان را درید .
 د – فاجعه‌ها یتان جزو بزرگترین عتیقه‌ها بود . نکت‌ها ، بی حرکتها .
 ا – با تمام قوا بازی کردید .
 ب – ابزارهای بی اراده . مطرودها .

**

- ج – مثل یک نز در قالب خودتان ریخته شدید .
 د – امروز روز خوبی داشتید .

ا – جدا" با یکدیگر عالی بازی کردید.

ب – به زندگی توجه داشتید. ابله ها .

ج – بی ادب ها، هنرپیشه ها .

د – همدست ها ، علیل ها .

*

ب – شما به ما تصویرهای جدیدی نشان دادید.

ج – شما با این نمایشنامه هم آهنگ شدید ..

د – بیشتر از آنچه بودید رشد کردید.

ا – با خودتان آزادانه بازی کردید.

ب – شما تودار بودید، آدم نماها ، قبرکن های تمدن مشرق زمین .

ج – بی نواها ، مرده های متحرک ، شیطان صفت ها –

د – افعی صفتان .

*

۴ – شما قابل خرید و فروش نبودید . طوفان بودید .

ب – شما ترس را از ما بیرون کردید . همه چیز را پا ک کردید .

ج – پشت هم اندازها ، سرگردانها .

د – قوزهای بالای قوز . درنده خوها .

ا – انسانهای مادون ، جانورهای انسان نما .

ب – خوک های نازی .

*

ج – شما بهترین هستید .

د – نفس هارا درسینه حبس می کنید .

ا – انتظارات مارابی جواب می گذارد .

ب – شما هنرپیشه به دنیا آمده اید .

ج – عشق به بازی حتی در رگهای شما جریان دارد .

د – قصاب ها .

- ا – زنجیری ها .
- ب – همدست ها .
- ج – کهنه پرست ها .
- د – گله های حیوان .
- ا – اده لوح ها .
- ب – پشكل ها ، طفیلی ها .
- ج – بیگانه ها .
- د – نیرنگ بازهای حرفه ای .

*

- ا – شما . آتن یک تکنیک تنفسی خوب را ثابت کردید .
- ب – قهرمانهای گرافه گو .
- ج – وطن پرست های قلابی .
- ا – لوده ها .
- ب – عروسک ها .
- ج – آدم های متوسط .
- د – زردمبوها .
- ا – که از پشت خنجرمی زنید .
- ب – جازن ها .
- ج – گربه های چلاق .
- د – محافظه کارها .
- ا – صفرها .
- ب – کالاهای دوجینی .
- ج – نژریاها .
- د – اضافی ها .
- ا – بی ارزشها .
- ب – فضله ها .

ج - مترسک ها .

*

د - شما بازیگران نیم رخی هستید .

ا - بهت زده ها .

ب - شما رفیقان ، خائنین بی وطن .

ج - انقلابی ها .

د - ته ماندهها .

ا - زباله های خانگی .

ب - تبعیدی ها .

ج - خرابکارهای مردد .

د - بی عقیده ها .

ا - کینه جوها .

ب - ارتش پرست ها .

ج - جنگ طلب ها .

د - فاشیست ها .

ا - روشنفکرها .

ب - دوروها .

ج - خودپرست ها .

د - حزبی ها .

ا - نابالغ های سیاسی .

ب - کج روها .

ج - طرفداران کوته فکری .

د - دشمنان آزادی .

ا - خودپسندها .

ب - گداهای تشویق دیگران .

ج - اعجوبه های قبل از تاریخ .

- د — رشوه بدهها .
 ۱ — شما خدمتگزاران خویشاوند .
 ب — رذل ها .
 ج — خوک خورها .
 د — دستمال چی ها .
 ۱ — گرسنهای متاسف .
 ب — بد عنق ها .
 ج — مدفوع تای بلغمی .
 د — افکار طبقه مزدور .
 ۱ — محرک های پشت پرده .
 ب — هیچکس ها ، چیزها . . .

*

ج — اوه	شما سلطانی ها .
د — اوه	مسلسل ها .
۱ — اوه	زخم معده ای ها .
ب — اوه	سفلیسی ها .
ج —	بیماران قلبی و کبدی .
د — اوه	شما آب آورده ها .
۱ — اوه	شما سکته ای ها .
ب — اوه	شما باعث مرگ ها .
ج —	شما کاندیدهای خود کشی .
د — اوه	شما میرنده های مرگ راحت .
۱ —	شما میرنده های میدان های جنگ .
ب —	شما میرنده های تصادف .
ج —	شما میرنده ها .

*

- د – شما نمایشات در بسته .
 ا – شما بازیگران شخصیت ساز .
 ب – شما نمایش دهنده‌گان انسانی .
 ج – شما نقادان تئاترهای جهانی .
 د – شما سکوت کنندگان کشوری .
 ا – شما زائرین خدا .
 ب – شما خواستاران ابدیت .
 ج – شما منکرهای خدا .
 د – شما نسخه بدل مردم .
 ا – شما عکس برگردان ها .
 ب – شما فرسنگ ها پرده درسرگذشت تئاتر .
 ج – شما خزندگان طاعون .
 د – شما ارواح جاویدان .
 ا – شما ، شماییکه بهایندنیا تعلق ندارید .
 ب – شما جهان گشایان .
 ج – قهرمانهای مثبت .
 د – سقط جنین کننده ها .
 ا – قهرمان های منفی .
 ب – قهرمان های روزانه .
 ج – شما نورهای علم .
 د – شما لردهای الکی خوش .
 ا – شما بورژواهای نابود شده .
 ب – شما طبقه های تشکیل یافته .
 ج – انسان های زمان ما .
 د – شما صدای کویر .
 ا – شما مقدسین روزهای آخر .

- ب – شما بچه های این دنیا .
 ج – شما اجتماعات رقت انگیز .
 د – شما لحظات تاریخی .
 ا – شما صاحب منصبان دنیوی و اخروی .
 ب – شما هیچی ندارها .
 ج – شما حکام .
 د – شما مقاطعه کارها .
 ا – شما روّانیون .
 ب – شما عالیجناب ها .
 ج – شما مقدسین .
 د – شما حضرات .
 ا – شما متشرفین .
 ب – شما امرای نشاندار .
 ج – شما خردۀ فروشان دوره گرد .
 د – شما گویندگان بله رنه .
 ا – منکرها .
 ب – شما معماران دنیای آینده .
 ج – ضامن های دنیای بهتر .
 د – شما منزوی ها .
 ا – شما سیری ناپذیرها .
 ب – هفت خط ها .
 ج – زبل ها .
 د – شما زندگی پرست ها .
 ا – شما خانم ها ، شما آقایان ، شما شخصیت های برجسته فرهنگ اجتماع .
 ب – شما مرجیدات ، شما ، شما برادران و خواهران .
 ج – شما ، شما همکاران ، شما شنوندگان با ارزش ، شما ، شما همنوعان .

د - شما ،

ا - شما به اینجا خوش آمدید .

ب - و ما از شما تشکر می کنیم .

ج - شب بخیر .

*

فورا " پرده بسته می شود . ولی بسته نمی ماند . بلکه برخلاف انتظار تماشا چیان دوباره فورا " باز می شود . گوینده ها ایستاده اند و بدون آنکه بشه شخص معینی نگاه کنند به تماشا چیان چشم دوخته اند . به وسیله بلند گو بزرای تماشا چیان غرش کف زدن ها و سوت کشیدن های وحشی تحسین آمیز پخش می شود . در ضمن می توان عکس العمل های تماشا چیان کنسرت های بیتل ها را از پشت بلند گو پخش کرد . فریادهای شعف و زوزه های گیج کننده تا خروج تماشا چیان ادامه دارد . بعد بالاخره پرده می افتد .

از انتشارات گروه آموزش هنرهای
نمایشی دانشکده هنرهای زیبا (دانشگاه تهران)